

CON ONG

tuần báo không đòi lập ra rit nữa

môn bài nhà nước cấp số 3716/TBIT/CHBCI

Số 23

10

Tuần
từ 17
tới 24

Chủ tiệm : MINH VÔ

Đầu bếp : THƯƠNG SINH

CỬA TIỆM : 101 VÔ TÁNH SAIGON

ỐNG NÓI : 91

BÁC NÀY CỒ ĐAM ĂN XÔI THIẾT... GIỜ NÀY MÃ BÁC CÒN KHU KHU ÔM
VẤY CHÂN CÁI THÂN... TƯƠNG ẤY... KHÔNG SỢ THIÊN HẠ NƠ CHỮ
CHA LÊN CHOI' A...

con cá nó sống vì nước

Bạn đọc kính mến,
Con Ong, một lần nữa, lại đau khổ tã oán cùng bạn đọc đề cuối cùng đi lời một kết luận hết sức... ngưng ngưng. Thưa quý bạn, trước Tết Con Khi, Con Ong xuất bản 8 trang đề giá 5 tỉ. Rồi từ ngày bọn cù ly Việt Cộng về làm trò khi, trong khi các đàn anh ở tô ma tích tăng giá báo và chửi bỏ nhau vì không chịu tăng giá báo, đàn em Con Ong vẫn tiếp tục 8 trang... thêm 3 tỉ! Thấy xấu hổ quá, tăng giá ngang xương quá, Con Ong vội xuất bản 12 trang bán 10 tỉ. Nhưng bạn đọc

ơi, bạn đọc kính mến ơi, Con Ong không thể đương ta ta cứ đi 12 trang 10 tỉ được. Đi như vậy Con Ong sẽ rã canh và rã họng.

Bạn đọc kính mến
Sau Tết, Con Ong đã muốn đình bản

. Chủ bút bỏ đi, cương quyết không chịu làm báo có kiểm duyệt. Và, bông giấy mất, tiền sập chữ tăng gấp đôi, tiền công in gấp đôi. Sinh hoạt leo thang vòn vọt. Con Ong vo ve là đề cô mặt. Thế thôi. Chẳng nước non, cơm cháo gì cả. Chưa kể, giao thông khắp khênh vô xe gặp ghênh, Con Ong không đi xa đ ọc

số báo ra lò chỉ bằng một phần ba so với hồi trong năm. Do đó, muốn phục vụ bạn đọc, Con Ong phải tụt xuống 8 trang. Vẫn xin bạn đọc 10 tỉ. Kề ra, bóc lột của bạn đọc 4 trang thì xỏ lá lắm. Xin bạn đọc thương tình, cứu sống con cá trong cái lúc đại hạn này.

Bạn đọc kính mến,
Với 8 trang, Con Ong sẽ cố gắng khôi phục đề hay hơn Con Ong hồi trước Tết. Bai vợ chọn lọc. Đích thân chủ bút Thương Sinh đọc và chọn bai đăng. Con Ong sẽ không còn những bai vô văn, đăng trảm chồ. Và, bắt buộc, hai tiêu thuyết

của Duyên Anh và Lữ Hồ phải gác lại. Không phải Con Ong bịp bạn đọc đâu song đọc ít mà thấm thía vẫn hơn đọc nhiều mà nhạt như nước ốc, phải không thưa quý bạn? Anh em Con Ong đau khổ viết lách, bạn đọc đau khổ xì ra 10 tỉ, gót bó rau muống, mua tờ Con Ong to bằng bốn cái lá đa, bạn đọc bị bóc lột tàn nhẫn. Nhưng so với những thăng khốn nạn đang bóc lột chúng ta, bạn đọc thấy Con Ong bóc lột đâu có ăn thua con mẹ gì. Mong bạn đọc thương hại thật kỹ.

saigon máu lửa

Lại một lần nữa, cái gì phải đến đã đến. Đề hồ trợ cho cuộc hòa đàm trên bàn hội nghị, cộng sản lại tấn công một lần nữa vào các đô thị. Saigon lại ngàn ngạt trong máu lửa và nước mắt. (Nói theo giọng cái lương của ông Tô Hót và Nịnh). Về phần dân chúng, thái độ tinh bơ, mặt mũi cứ phây phây ra của đa số thật đáng khuyến khích, khen ngợi lắm. Ăn cứ ăn, chơi cứ chơi. Đêm đêm súng nổ khắp Saigon, không phải nổ ngoài phố mà nổ trên mặt vô tuyến truyền hình quân đội. Ở Phạm thế Hiền, Cầu Chữ Y, Thị Nghè, linh liêu thân đánh cộng và trên mặt vô tuyến truyền hình các... chiến sĩ đã trở thành tài tử Vic-Morrow, Rick Jaton của Combat Việt Nam Chết cứ việc chết. Hưởng thụ cả hưởng thụ. Có lẽ trên thế gian này, tự cổ chí kim, tự đông sang tây chưa bao giờ có cái giặc nào kỳ cục như thế.

mình vô đời thoải với nhà nước bếp nhỏ đời thoải với nhà bếp

● Người đàn bà, người các công việc bà ta đóng góp với xã hội, bà ta phải có tài, nấu bếp Do đó, người đàn bà liên quan tới bếp núc. Cũng do đó, hôm nay, Bếp Nhỏ nói về một người đàn bà mà bà ta không muốn, không thích ai nói tới bà ta. « Hãy để tôi làm việc, tôi sợ báo chí khen, ngại báo chí chê. Vô tròn hay bóp méo, tôi đều không ưng. Tôi muốn cá nhân tôi mãi mãi được khiêm tốn như công việc xã hội của tôi »

* Người đàn bà ấy không có thì giờ làm tóc dũa móng tay và lựa chọn kiểu áo mỗi buổi ra ngoài phố. Bà ta cũng không có thì giờ ngủ trưa từ ngày Việt Cộng tổng đột nhà, giết dân từ Tết Con Khỉ tới nay. Buổi sáng, bà ta lo cho chồng. Buổi chiều, bà ta lo cho dân (nạn nhân chiến cuộc), lo cho lính cho cảnh sát. Buổi tối, bà ta lo cho con.

▼ Giữa nắng hực lửa ở Tân Quý Đông, người đàn bà ấy mặc quần tây, áo sơ mi, đội nón lá, phát bánh mì, cá mòi cho dân tị nạn. Người Mỹ kêu ầm lên « Con mẹ này điên rồi » ! Điện thật, khi những người đàn bà có địa vị trong xã hội lo đi đánh tư sắc, lo ngồi nói xấu nhau, lo ngồi làm những công việc ngoài tầm với của mình, lo áp phe. Thì người đàn bà ấy lại điên rồi, đi phát quà bánh cho đồng bào vong gia thất thờ, sống lâu bền ở các trạm tiếp cư.

☆ Lính dù đóng ở Gò Vấp xin 500 ổ bánh mì. Người đàn bà ấy, theo thư yêu cầu của ông phó quận Gò Vấp, đã gửi tới 1500 ổ. Bằng tiền túi Cảnh sát xin bánh mì. Và không ai xin, người đàn bà ấy đã cùng 1 nhóm đàn bà thiện chí đem bánh tét, bánh mì, cá mòi tới phát cho những người cần được phát. Chiều nay có ai yêu cầu. Sáng mai có liền. Rất nhanh vì không lệ thuộc thủ tục... hành chánh. Người đàn bà ấy « đi ăn mày » các cơ quan từ thiện ngoại quốc và xuất tiền túi mình ra.

● Tôi kiếm được 10 ngàn. Tôi chia cho người hùn nạn 5 ngàn, Tôi được xài 5 ngàn. Cộng sản vô đây, tôi không được tiền đồng nào ». Công việc của bà ấy khiêm tốn. Thực ra thì cao cả lắm. Bà ta càng khiêm tốn. Không thích ai nói tới mình tới công việc làm của mình. Bếp Nhỏ nghĩ, giá ở Giao Chỉ, có chừng 100 người đàn bà giống người đàn bà này thì vết thương đau do Cộng Sản gây ra sẽ sớm lành lặn lắm. Và chẳng mấy chốc, chúng ta chiến thắng Cộng Sản.

● Người đàn bà Bếp Nhỏ nói tới, ai cũng cần biết bà ta, dù bà ta thiết tha khẩn khoản đừng ai nói tới, để bà ta âm thầm làm việc. Vậy thì, bà ta là phụ nữ của bác sĩ NGUYỄN VĂN TẠO, vị thầy thuốc hiền như đất không có tham vọng gì ngoài việc chữa trị cho bệnh nhân tới phòng mạch của ông. Hãy thử mời ông làm Tổng trưởng đi, ông ấy sẽ từ chối ngay. Cam đoan 100 phần 100.

B.N.

một người đàn bà

MINH VÕ

Thấy Ma Cạo, nhà báo đang lên dở cái giọng ba que xỏ lá, trang quốc mẫu Thập Thành tùm tùm cười. (Xin mở một cái ngoác ở đây. Cô Thập Thành, một thứ Tư Hồng hôm nay, con mẹ Mèo respectueuse được các nhà văn nghệ sĩ cho vào văn học sử và tấn phong làm trang quốc mẫu Giao Chỉ

— Chú lấy tư cách gì mà dám quả quyết đây là lú ma có, đi điếm phải chừa vai ra gánh sơn hà.

Nhà báo Ma Cạo, cây bút bênh vực ma có, đi điếm và những người thấp còi, bé họng bị cuộc đời trường giả, thống trị xếp vào hạng ma có, đi điếm căm khải, đi một đường tao đờn, mây đàn.

— Ai trước biên thù riêng một cõi
Mình nay sống núi nặng hai vai
Mài gươm dưới nguyệt mười năm lẻ
Hồ Kiếm vua Lê có thờ dài
Thập Thành khen lấy khen đề. Cô nói :

— Ma Cạo a ! Việc nước đã có Thượng thờ, Hạ tá lo, Ngoài Thờ Tả khí gió, còn có Ciu Ngụy Rân Tộc, và Tự Ro Rân Chủ. Đây chú coi, Ciu Ngụy thì có mong xừ Huỳnh Thành Vị đời « ác mẹ » để ăn thua đủ với Vẹm. Còn Tự Ro Rân Chủ có vài hào kiệt Rừng Sát.

Ngoài tất cả, còn Ủy Hội Nhân Rân Thủ Đò Chống Cộng, khí thế rất là sung mãn. « The right man, in the right place ». Chỗ của chú không phải là chỗ cứu nước. Chú cứu cái con mẹ gì, Chú phải tin rằng, đời đã có những ông Trần Ngọc Nhuận, Nguyễn Minh Đản, Trần Thế Minh, Mai Văn Hàm, Lê Văn Điện vân vân thì không nên có chú.

Trang quốc mẫu Thập Thành còn định thao thao bất tuyệt Thì Ma Cạo chặn ngang :

— Thừa chi, tại sao ông Trần Ngọc Nhuận sửa kỹ về vụ Tổng trấn, Tổng triếc dư vậy ?

Thập Thành cười :

— Ngựa non háu đá. Thiếu tá chơi trung tướng là bánh. Nghĩ vậy nên ông Nhuận đã cần ông Lê Nguyên Khang hai miếng. Nhưng chú có biết cái nguyên do thúc đẩy cậu thượng Nhuận cần cần không ?

— Dạ, không,

— Dịp Tết Mậu Thân, ông Nhuận về trường Cây Mai. Ông ta kẹt ở đó Thấy Vẹm nó đánh hung hãn quá, ông Nhuận sợ toé khói, gọi giầy nói xin ông Đại tá Nguyễn Văn Giám... viện binh. Ông Giám mới hỏi « Vẹm nó đánh Cây Mai chưa », cậu thượng Nhuận bảo chưa. Ông Giám không cho viện binh tới giữ tinh thần cam đảm cho ông Nhuận. Sau đó, ông Nhuận đòi hỏi ông Giám cho xem cái gì đó liên quan tới bí mật quốc phòng. Ông Giám trả lời « Tôi chỉ cho cậu Nghị coi nếu được lệnh của Bộ Quốc Phòng ». Nguyên tắc nhà binh mà Ông Nhuận ức học máu mồm. Ông ta đề tâm thủ và mới đây ông ta cần ông Khang.

Ma Cạo, nhà báo đang lên, lắc đầu :

— Bày ra cái trò Thượng Thờ, Hạ Tá làm chi, há trời ! Trừ một số ít khá giả, tư cách. Còn rất lũ sâu bọ lên làm người.

Trang quốc mẫu Tuập Thành thờ dài :

— Bực cái cửa mình !
Cố than van :

— Đây chú coi, ông quân tướng Trần Văn Lâm khi không khăn gói quả mướp sang Tây. Ông ấy sang Tây làm chó gì ? Thượng thờ đã ở kê đầu ? Đi với tư cách riêng. Đồng ý. Ông Lâm lắm bạc, ông ấy cứ việc đi. Nhưng sao lại đi Tây Ông lấy tư cách con mẹ gì mà quan sát ? Ngay Việt Nam Cộng Huê, bọn khốn lịn còn cho ra rìa nữa là cái thứ ông Trần Văn Lâm. Chú xem, Thượng thờ có anh bần như vậy thì ông Nhuận không mở miệng chửi. Mà lại đi chửi một người mẹ ra ngoại quốc thăm con chỉ vì người mẹ này là vợ một ông đại tướng !

Thập Thành nói tiếp :

— Chú biết Pauline không ?

Ma Cạo đáp :

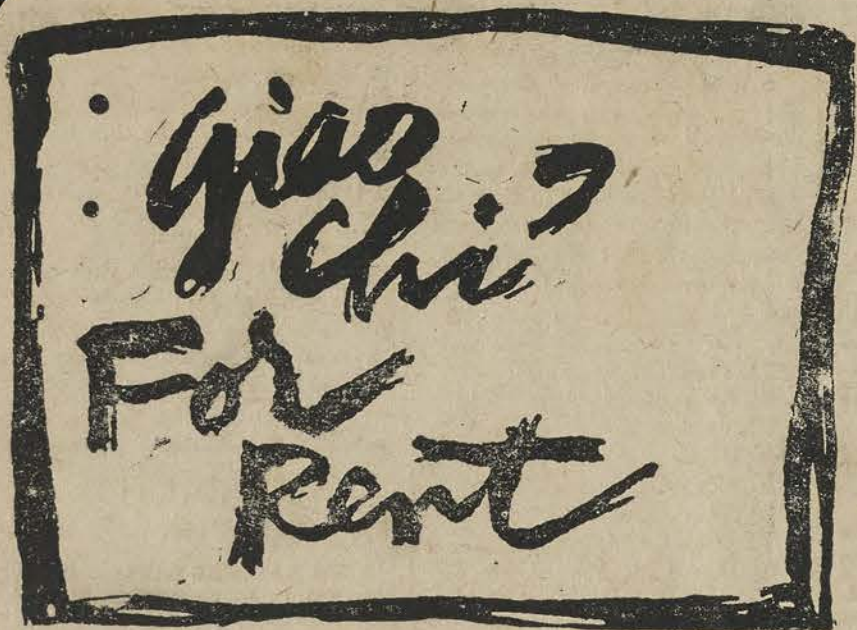
— Thừa chi không a !

— Con ngựa chơi của chúng ta hôm nay đây. Chú nhớ thuở sơ khai của ông Ngô Đình Diệm chứ ?

— Nhớ.

— Hồi đó Pauline chưa có chồng...

Trang quốc mẫu Thập Thành ngưng lại :

phóng sự
sống sượng

thương sinh

— Người bạn làm đốc tờ của chủ bút Thương Sinh của chú quen biết vợ chồng Pauline. Thời, tôi quý người chủ bút của chú lắm. Tôi lại biết chủ bút của chú coi vợ chồng người bạn đốc tờ như anh chị. Chủ bút của chú quý mến vợ chồng bạn nên tôi cũng vì chủ bút chú mà không nói tiếp về Pauline.

Ma Cao, bỗng dừng nói :

— Có lẽ em phải đi Tây, chị ạ !

Thập Thành ngáp một phát dài bằng con đường từ Thượng Thổ về tới nhà ông Trần Văn Lâm :

— Chú tính sang đâu Thapthanhisme ?

— Vàng.

— Tôi vừa gặp chí sĩ Minh Võ, chủ tịch Hội Đười Ươi. Chủ tịch Minh Võ cho biết sẽ cải tổ lại Hội, sẽ mở rộng toác toàng toang cánh cửa Hội để lập thành một Hội Đười Ươi đại đoàn kết vợ bèo gạt tép. Chú chưa nên đi Tây bây giờ. Nếu chú muốn làm việc nước, tôi tưởng chúng ta nên chấn chỉnh Hội Đười Ươi. Hội hy vọng Hội chúng ta sẽ đỡ bầy nhầy hơn Thượng Thổ, Hạ tá.

— Còn Hội Phấn Giao Chỉ của chị ?

— Cũng cải tổ. Từ Con Đười cho ra bộ mới số 1. Mời các văn hào Hoàng Hải Thủy, Vũ Khắc Khoan, Thanh Nam, Dương Hùng Cường viết truyện dài. Bình luận chính trị đã có chính khách tập sự Duyên Anh. Còn mục « Chả Chó Dối Chó », mình nhường cho Bep Nhó.

— Tại sao hai Hội không nhập một ?

— Thời đại này là thời đại dân chủ. Hề ở đâu dân chủ, ở đấy có đối chọi nhau chan chát, toác máu phọt lửa. Gây gộc của Hội Đười Ươi mà đối lập lá đa của Phấn Giao Chỉ, tôi tin chắc sẽ có một... lực lượng thứ sáu khố liệt, tàn nhàn.

— Tôi rất sợ đối lập và dân chủ. Ở cái nước Giao Chỉ này, nhân dân dân chủ, người ta đã chửi bớ nhau chứ không hề đối lập. Đây chị coi, chỉ vì ngoài trường hóm hém Trần Văn Đờ « xúc phạm » lời Cao Đài, Hòa Hảo mà Thượng Thổ Hạ Tá làm rùm lên, coi là chuyện quan trọng lắm, cần phải đuổi ông Đờ về vườn. Mẹ kiếp, xin lỗi chị, hai cái thằng khốn nạn Mèo nó bắn chết cảnh sát, nó xé cở mình, đéch thấy chú nghị, có dân biểu nào mở miệng. Ủ thì coi đó là chuyện nhỏ đi. Thế đương nhiên và ngang nhiên, mẹ xừ bật lửa Ron son phom phom ngưng oanh tạc Bắc kỳ đô hộ phủ và Mèo ngang nhiên hút thuốc lá lẽ huê bình với Vem ở Ba Lê, có thằng trí thức, thằng đại diện nào của dân mở miệng phân đối ? Quốc sĩ ! Quốc sĩ ! Nay lại có thằng lính đi Tây quan sát khi ở quê nó, đồng bào nó, những người vất vả chen lẩn đi bỏ phiếu cho nó đang chết nhe răng và sống vất vưởng. Ông Trần Văn Lâm cũng làm một phát lên đi Tây quan sát như thằng tôi chửi bớ nó.

Liên danh Bạch Tượng.

Thưa quý ông và một bà.

Tôi là Thương Sinh, không phải là Ma Cao. Tác giả «Giao Chỉ For Rent» là tôi. Hồi còn làm thơ viết cho nhật báo Sống, tôi đã được theo ông chủ, trị nhà ông Trần Văn Lâm, đối thoại với các ông.

Tôi nhớ, hôm ấy, buổi chiều mưa hôm ấy, các ông đã đón tôi như nhà nước đón các ông bây giờ. Các ông sợ tôi thấy mẹ. Tôi mà viết ba que xó lá thì đời các ông kể như lúa vàng. Nhưng, tại sao bữa đó tôi hiền và lịch sự thế Nhất định không phải đòi mất đa tình của Pauline Phan Nguyệt Minh hay nụ cười gợi hứng của ái nữ út ít nhà cựu đại sứ Lâm. Cũng chẳng anh nào dúi cho tôi tí tiền cơm nào. Tôi thêm « đớp » lắm. « Đớp » của những anh ra ứng cử là « đớp » có chính nghĩa. Các ông cũng muốn cho tôi « đớp » nhưng sợ tôi chửi bớ các ông, nên các ông không dờ cái trò bần ấy.

Mẹ kiếp tôi viết một bài đăng ở trang nhất, bớ

thơm Bạch Tượng trên cả sự tưởng tượng của mình. Đến nỗi, nhiều độc giả vốn ghét mấy ông cần lao Trần Trung Dung, Trần Chánh Thành, Trần Văn Lâm, bà đến đầu liên đới Phan nguyệt Minh phải sốt ruột. Và đang ghét hóa ra... ủng hộ.

Sở dĩ, tôi bớ thơm các ông vì trong liên danh Bạch Tượng có ông luật sư Nguyễn Văn Chức. Vợ ông này là bạn của vợ tôi. Vợ tôi xúi tôi ủng hộ ông Chức để trả nợ hồi ông Chức ra ứng cử dân biểu lập hiến tôi đã vì Đình sĩ Năng mà... phang liên danh Nguyễn Hữu Thống, Nguyễn Văn Chức.

Tôi cũng tưởng các ông là những người khá. Đất nước ta đang cần những người khá. Ủng hộ các ông không có gì đáng... bần ngồi bút cả. Nhưng hôm nay tôi buồn đéch chịu nổi. Tô sự bở đờ của Bạch Tượng, liên danh tôi ủng hộ, đã phú lính đi Tây. Đờ Thượng Thổ chửi um và đồng bào khinh như chó ghê.

Tôi có thể cải được rằng : Ở Sống tôi là thợ viết, chỉ viết theo lệnh chủ. Ở Con Ong tôi làm chủ, cóc bị ai gạch bài hay ra lệnh. Lập trường của tôi ở Con Ong khác lập trường của tôi ở Sống. Dù ở Con Ong, tôi vẫn tin tưởng các ông vì tôi trót tin tưởng các ông. Nay tôi đéch dám tin tưởng nữa. Đồng bào đang khinh bỉ việc làm mờ ám của ông Trần Văn Lâm. Và tôi, tôi thấy các ông thay đổi xe hơi như tôi thay xì líp. Mỗi ngày thấy các ông đi một kiểu xe, tôi đâm ra ghê rợn các ông.

Liên danh Bạch Tượng :
Xin các ông giải thích riêng vụ ông Trần Văn Lâm đề tôi được tiếp tục tin tưởng các ông. Tôi sợ chửi bớ các ông quá đi thôi, Các ông có nhiều thợ cái, caung tôi lại là dân sợ sùng. Chúng tôi chỉ mong các ông đưa ra tòa thôi. Hề ra tòa là chúng tôi bắt từ, có lý do để nghị làm Con Ong, viết hộc máu mồm mà chẳng ăn cái giải yếm gì, còn bị đe dọa xin tí huyết nữa.

Trang quốc mẫu Thập Thành nhún vai :
Chúng ta thuộc thành phần cả lơ thất thêu, vô học mất dạy trong cái xã hội chó đờ này. Được cái, chúng ta «not for rent». Nhưng chúng ta cương quyết đối lập bay bướm, là lướt chữ không đối lập vũ phu, sủa cắn như Thượng thổ, Hạ tá. Phu vác gạo ở Hạ tá hơi đông.

Nhà báo đang lên Ma Cao gặt đầu :
— Quả vậy, ở Hạ tá có khí nhiều thặng vô học. Chữ nghĩa Giao Chỉ của chúng nó ăn đong lắm.

Thập Thành cười đều :
— Nhà Học giả Hồ Hữu Tường bị dán băng keo kín miệng hay sao mà không thấy tí tề chuyện... hậu duệ Quang Trung. Anh Phi Lạc đi Tàu, đi Nga đầu hót ra rít, Cuối cùng, thân bại danh liệt ở Hạ tá. Đúng là «Con chó ăn vụng bột» !

Đến đây, không còn chuyện gì để đầu hót thêm. Cứ nói chuyện nghị sĩ, đèn biểu, riết rồi bị bệnh phải gió thỏ tả lúc nào không hay. Trang quốc mẫu Thập Thành rừ nhà báo Ma Cao đến nhà chí sĩ Minh Võ bàn chuyện cải tổ Hội Đười Ươi.

XXX
Chí sĩ Minh Võ mới từ giả cái đờ chó ở một hẻm đường Phan thanh Giản để trở về ở hai tầng lầu một cái nhà vì là nửa nhà... lao động sau nhà xác bệnh viện Bình Dân. Cuộc đời chí sĩ của ông Minh Võ rất ư là một sự vất vả chân lấm tay bùn. Một lần bị đuổi nhà, mấy lần sống trong những cái cũi, cái ổ chó, Tối nay ông mới có tiền sang cái lầu và cái... gác sếp đề mỗi tháng trả 10 xín, đặt cọc 300 xín. Sở dĩ, nhà chí sĩ long đong chuyện nhà cửa cũng chỉ vì... «Giao Chỉ For Rent» !

Bây giờ, về sau cái nhà xác, nhà chí sĩ có phần hứng khởi. Ít ra, nên đệ nghị Cộng Hòa cũng mang lại cho ông Minh Võ một sự... dọn nhà. Trước khi trang quốc mẫu Thập Thành và nhà báo Ma Cao tới, chí sĩ Minh Võ đang ngồi coi Tội Hót Và Nịnh. Hôm nay, 14-5-1968, có Phóng sự Đặc Biệt. Phóng sự đặc biệt thấy mô. Bởi vì có sự hiện diện của Thủ tướng. Cứ có

quan lớn là có... đặc biệt. Nhưng nó đặc biệt ở chỗ, khi Thủ tướng nói là y như rằng :

Chí sĩ Minh Võ mặc trần xì cái quần xà lỏn. Người ông mốc thếch như trần gió. Theo sự tố cáo của chí sĩ phu nhân thì cả năm chí sĩ không tắm một lần ! Đêm năm chí sĩ nghiêng răng ken két, chầy rầy hai bên mép, sáng dậy cứ y như có ai sơn trắng hai mép ông. Thân thể chí sĩ hôi hám lắm. Chí sĩ lười nhưng lại không hít tở phê. Thấy phóng sự đặc biệt hen suyền kỳ quá, chí sĩ gãi háng xoàn xoạt :

— Mẹ kiếp, tôi cóc hiểu nó đặc biệt ở chỗ nào.

Chí sĩ Minh Võ toan chửi gở vài phát nữa. Bỗng có tiếng Ma Cao léo nhéo :

— Minh Võ ơi !

Nhà chí sĩ chồm dậy, bước ra ban công, ngó xuống. Trông rón ông Minh Võ sâu thẳm như tương lai nghị ngợm của ông Mai Văn Hàm. Không hiểu, tại sao, một người bần thế !ai làm được đến... chủ tịch Hội Đười Ươi.

Và bao nhiêu thằng đã nhảy lên bàn đọc nghị trường sủa inh ỏi. Ngáp phải ruồi mờ lỵ. Chí sĩ Minh Võ trông thấy trang quốc mẫu Thập Thành, bèn vón môi lên cười tở tở.

— Hôm nay lá đa đi tìm gậy gộc à ?

tiếp

nói chuyện với khi

Hỡi lũ đười lẻo mồm yêu chiến sĩ,
Như rùa đủ rồi, xin đừng hót kỹ.
Yêu cái chó gì trên đời phát thanh,
Yêu kiểu ấy là cái mồm đánh đĩ.
Nếu anh nghĩ củ phép địa hậu phương,
Gặp các em phom phom bước trên đường
Thì các em chê anh : hời như chó.
Vì ngày đêm anh đầu dãi phong sương.
Anh hỏi em : xé xì ai thơm ? — Mèo !
Nó đã lớn con lại « khều » hơi khéo,
Đầy đủ chất tì, đôn đỏ, đôn xanh.
Yêu các anh ? — Chỉ là đồ nhà... quéo !

Hỡi những nhà chính khách của tôi ơi !
Các ông hung hăng đầu hót quá chời,
Ở nghị trường cũng như đầu máy nước :
Động viên cho mạnh, Cộng chết đến nơi.
Xin nhân nhủ bọn các ông một phát
Đánh đấm động viên xin để cho người khác,
Còn các ông im mồm lại ngay cho
Bởi vì các ông là đồ hèn nhất.
Nếu quả các ông yêu nước, yêu non
Thì hãy gọi về bằng hết lũ con
Đang sống phom phom bên Tây, bên Mỹ
Chúng về ra trận đánh đấm cùng con.

Hỡi nhưng chính khách nữa mùa nước Mỹ,
Lời cam kết ! ông nhắc hoài hơi kỹ
Nghe mà đâm thối mẹ nó tai con,
Giống như lời nói «yêu anh» của đĩ.
Đánh đấm thì hùng hục nhảy đại đờ,
Những tưởng sùng, bom dựng nên cơ đờ,
Ai ngờ uẩn mãi không ăn giải rút,
Thương thuyết mình ông, ông đang giở trò ?
Người ta bảo rằng : ông ngu như chó,
Sầu bọ lên thời người khôn, của khó,
Thương thuyết một mình, ông nhận xám

lãng ?
Dân tộc chúng tôi, tỉnh bài đờ đó ?
Xin long trọng, một phát tôi tuyên ngôn :
Các ông ba que, xỏ lá, liệu hồn !
Cuộc chiến tranh này, chúng tôi là chính,
Xin các ông về học lại chữ « khôn ».

CÁU CÁ

Ve Chai

(CƠ QUAN ĐỒNG NÁT BÁN ĐỔI HÀN NỘI CỦA HỘI ĐƯỜI ƯƠI)
Chủ nhiệm THƯƠNG SINH   Chủ bút LỮ BỐ   Giám đốc chính trị MA CAO

Văn nghệ sĩ Giao Chỉ hội thảo về quần xây dựng thủ đô mới nếu Vem đóp Sài-Gòn

SÀI GÒN.— Nhân một mông xứ Thương thổ không tin ở mình, không tin ở quân lực Việt Nam anh dũng, đã tán phết rằng, cần phải có một thủ đô... dự trữ để nếu có thua Vem thì rời đó. Cứ như Đổng Chu liệt quốc ấy. Mông xứ Thương thổ tán phết này, hình như là ông Trần Ngọc Nhuận.

Chiến lược gia Trần ngọc Nhuận nêu ra một thủ đò có thể rời đó về Vũng Tàu. Rồi mò tôm, mò ốc ở Vũng Tàu mà ăn chờ ngày giặc nó đánh dạt xuống bể chết đuối. Thằng nào muốn sống sẽ nuốt thế nghị sĩ. Nhận thấy «nhận xét» và «khuyến nghị» của mông xứ Trần Ngọc Nhuận (hy vọng không có sự gì của mét Trần Ngọc Huyền) khá tếu nên anh em văn nghệ ở thủ đò đã tức tốc họp nhau lại làm một quán hội thảo về việc xây dựng thủ đò mới.

Buổi hội thảo có đông đủ anh tài thủ đò. Như Vũ Khắc Khoan, Mai Thảo, Bình Nguyên Lộc, Nguyễn Mạnh Côn, Chu Tử, Lô Rãng, Thanh Nam, Văn Quang, Tô Kiều Ngân, Sơn Nam, Ngọc Linh vân vân... Thuyết trình viên là văn hào Hoàng Hải Thủy.

Tác giả «Bây giờ tháng mấy» tức công tử Hà Đông xin cơm đã vi vút đúng 120 phút về một thủ đò mới cho những con người mới. Bài thuyết trình đúng ra là một công trình kiến trúc tư tưởng. Nó sẽ làm thay đổi hết nhân sinh quan của người Giao Chỉ. Đại khái, Hoàng Hải Thủy đưa ra

những đề nghị táo bạo :
—Trí Thức khoa bảng ở xóm diêm vi họ đã sống chung với diêm quen ở Làng Đại Học. Nghị sĩ ở Chuông Chó, trong những cái sải để tự do sủa bậy. Bình nhì sẽ ở bin-đinh đủ tiện nghi. Văn nghệ sĩ ở nhà nhỏ thối nhưng có vườn cây chim hót.

— Chính phủ ở dưới hầm để yên tĩnh làm việc khỏi nghe nghị sĩ sủa bậy. Đi xe thổ mộ và xích lô máy, dưới hai hãng Esso và Shell về nước để tự túc kinh tế. Kỳ sau, tuần báo Con, Ông sẽ đăng trọn bài thuyết trình của văn hào Hoàng Hải Thủy.

Đức Phật Thích Ca đi đường biển từ Tích Lan qua Giao Chỉ vào lối Vũng Tàu tới bến mới xa Lộ thì lắc đầu và ô rơ lui

SAIGON.— Năm nay, kỷ niệm Phật Đản ở Giao Chỉ không được linh đình như những năm sau cách mạng 1-11-63. Thứ nhất, U Thent chưa kịp nói chuyện ngưng đám đó 24 tiếng thì Vem đã nổ súng giết dân và rưới xăng đốt nhà. Thế là chương trình kỷ niệm Phật Đản của Viện Hóa Đạo Việt Nam Quốc Tự đành... gác lại đến sang năm. May mà còn dài Vô Tuyến Truyền Hình nên ngày Phật Đản cũng vắng vắng tiếng chuông chùa.

Đức Phật Thích Ca vốn không thích cái gì ồn ào, linh đình. Ở đâu ồn ào, linh đình, trình diễn nặng, hy vọng hơn những màn trình diễn của tôn giáo khác, ở đó không có bóng dáng Đức Phật. Hóa cho nên, năm nay, Đức Phật đã từ Tích Lan qua Giao Chỉ. Ngài đi đường biển và cập bến Vũng Tàu. Từ đây, Đấng Thế Tôn dùng thuật khinh công về Việt Nam Quốc Tự.

Nhưng, đến New Port, trên chiến địa ra ác liệt quá. Đạn

bay vèo vèo. Việt Cộng đều căng không chịu nổi. Một tên thấy Đức Phật đứng khơi khơi ngó Việt Cộng dờ trò ăn cắp bên nhào tới đi súng AK 50 vào bụng Ngài. Đấng Thế Tôn mỉm cười nhân hậu Thấy tên con đò này bà cả dơi Ngài móc cho nó một phâm oan, Ân ngòm ngoàm nó nê xoang, số hỏi Đấng Thế Tôn :
— Anh là mật vụ, theo để quốc Mỹ xâm lược hả ?
Đấng Thế Tôn đáp :
— Mô Phật, ta là... bồn sư Thích Ca Mâu Phật.

Tên Việt Cộng gầm lên :
— Phật ông cũng tây nào, phải giết mi. Giết hết Phật Chúa là cách mạng vô sản thành cộng.
Đấng Thế Tôn lắc đầu, hóa phép, ô rơ lui. Tên Việt Cộng sợ quá, đem súng về hồi chánh liền một khi.

«ĐẤU HÓT BẰNG MỠM» CUỐN SÁCH DẠY SỬA TƯ LỰC LÀ LÚC TRỜI CHO

SÀI GÒN.— Nhà xuất bản Thơ Tả vừa tung ra thị trường sách vở chính trị ở đây một cuốn sách của văn hào Ma Cao mang tựa đề «Đấu hót bằng môm».

Cuốn sách dày 36 trang gồm 36 chương luận về «tờ ràng xít môt» đấu hót bằng môm. Môt từ ba mực sáu thuộc chương cuối cùng dạy cách sửa tư lực. Nghĩa là sửa theo phương trình tư vấn động lực sừng bằng thập... sừng đề cực chia tư lực.

Người ta bảo vì đọc cuốn này trước khi bị bỏ ở Trường Viện nên ông nghị sĩ Trần ngọc Nhuận mới tung ra 6 phát «nhận xét» và 4 phát «khuyến nghị». Rô ràng 6 cộng 4 bằng 10. Ông Nghị sĩ Trần ngọc Nhuận, phải chăng đã bị ảnh hưởng tư tưởng chính trị của Ma Cao ?

đi chết thì tờ Thời Thế đang dẫn đầu. Cầm đèn đỏ là tờ Công Luận, hàng két. Gân bét là tờ Sóng. Sở dĩ nhật báo Sóng không bị cầm đèn đỏ, không bị xếp hàng bét là nhờ có tài phát hành của một nhân vật, đáng lẽ chỉ để dọn dẹp, hầu hạ ông chủ nhiệm nhưng thời thế đã tạo ông thành giám đốc nhà xuất bản kiêm chuyên viên phát hành báo và tờ sư nói phét... ngưng !

THẬP THÀNH TỈ TÊ TÂM SỰ VỤN

BINH BÉT (KBC 6435).— Đứng như anh chửi bố Thành. Nhưng anh Bình Bét ơi, mấy đứa em gái hậu phương nghệ sĩ như Thành, yêu các anh đều được linh tiên thủ lao. Người ta miệt thị tụi Thành là yêu linh theo kiểu trình diễn lãnh tiên còn. Không có tiên, yêu các anh thế quái nào được. Yêu các anh để «manger cacá» ? Khi nào anh về, Thành sẽ tặng anh một quả. Có sức bền bỉ không ?

TRƯỜNG TÚC (Chú Ía).— Em căng dài của chị đây à ? Thử em viết vui qua Em vẫn còn phong độ «bất tri lao» chứ ? Lấy Mèo rồi à ? Chị không quen với Kim Cương và Thẩm Thúy Hằng em à ? Sẽ gửi tặng em ít thuốc ngừa đẻ và phá thai.

BÁT MAO (Vườn Lài).— Bà ơi nên mua thuốc bôi đầu mọc dấy mà thoa, tôi chắc thế nào lông nách của bà chị cũng mọc xum xuê

HA SĨ QUÊN (K.B.C 5435).— «Em chỉ yêu có anh bình nhì» là một bài hát bán nhất. Nó càng bán khi phát «gôn từ những cái mồm của như ng em ca sĩ phòng trà, môi bày nhậy sọt. Thập Thành chúa ghét nhưng cái thứ yêu linh làm dăng va vô trách nhiệm. Tiên sư cha những em gái hậu phương yêu linh giả vợ. Chúng nó yêu quan chức yêu gì linh quền.

JANE PHÔI (Cầu Muối).— Muốn đi Pháp, em hãy viết thư hỏi đại kịch sĩ Kim Cương bên báo Sóng Muốn xin địa chỉ ông Nguyễn xuân Oánh, em viết thư hỏi đại phương chèo cái Thẩm Thúy Hằng bên báo Tiền Tuyến. Muốn mua thuốc phá thai, thì sao vừa rồi không gửi bà Phan Nguyệt Minh đi Mỹ mua cho ? Mến em.

TONY MÔI (The black dogs).— Trước hết chị khuyên em hãy cạo cái đầu em cho nó sạch sẽ đã. Tóc dài như tóc con gái trông nó ô uê dềch chịu nổi Nhạc mà em gọi là nhạc trẻ, đứn g ra là thứ nhạc chó sủa mèo gào. Lúc này, em thất nghiệp là phải. Khuyên em kiếm bến đò tranh khứa với sấm may ra có đường, em Tony Mòi trong ban Những Chú Chó Đen à !

CỦ LÀN (Sài Gòn).— Quả thật, tất cả những vở kịch cococ ở Tới Hót và Nịnh đều đáng xúc vào thùng rác. Diễn viên thì vô học, kịch tác gia thì mất dạy. Muốn khỏi vắng tực, hễ khi nào có kịch, ông nên tắt mọ nó máy đi cho được việc.

MARIE HÌM (Chợ Bến Thành).— Em si mê tài nghệ của kịch sĩ Văn Hùng à ? Thì cứ si mê đi. Riêng chị, chị cóc dám coi ông ta đóng kịch. Có lần chị có thái ba tháng, coi kịch Tivi, chị đã đẻ non đấy, em à !

NGUYỄN LONG (Tới Hót và Nịnh).— Có rất nhiều thư của mẹ rí sen Saigon, Chợ Lớn và con nít Hồ Nai như Thành chuyển cho anh. May bữa nay đi đánh bạc bịp ở đâu ? Tới mà lấy thư ái mộ không Thành sẽ dùng vào việc.

CHÍNH KHỨA (Chợ Nhớn).— Hy vọng gặp ông ở tòa soạn. Vâng, sẽ tặng ông vài chục cái áo đi mưa đủ cỡ.

Thân yêu ra tí
THẬP THÀNH
(Cựu thợ chọi Chuông Chó)

NHẬT BÁO VE CHAI YÊU CẦU NHI VI CHU TIT LƯỢNG VIÊN TẢ THỎ CHO BIẾT MỠI THƯƠNG. HẠ SĨ MANG BAO NHIÊU ĐƠN XANH QUA MÈO

Thế là, quý vị Thương Thổ, Hạ Tô đã không trông Đức Báo không kén Tô Bia lên đường sang Hiệp chủng Quốc làm những quán «giết độc dư luận». Quý vị ấy nó dút áo ra đi khi dân chúng đang quần quai, rên xiết vì quần đói nhà giết người khỏi sắc đợt hai của Vem. Thời thì vì đại sự, quý vị ấy cứ muốt mặt ra đi. Nhật báo Ve Chai đã rã mảy chục hạt muối, hạt gạo tiền đưa ôn hoàng dịch lệ đi... Tây phương.

Nhưng tha thiết yêu cầu nhà chủ tít Ng văn Huyền và nhà chủ tít Nguyễn Bá Lương cho Ve Chai biết, mỗi ôn hoàng dịch lệ xử: ngoại, mang bao nhiêu đô la về góp cho nhà băng... mẫu quốc.

Trước đây, đã có nhiều dân biểu lập hiến xuất ngoại, buôn cá và ly đồng hồ, xú chiêng, xì líp và thuốc chọi lâu cùng thuốc phá thai, ngira đẻ. Chuyện đó, khiến dân Giao Chỉ ngờ vực thiện chí của quý vị. Ve Chai mong mỗi nhĩ vị bỏ lao cho biết ngay con số đó la mỗi ôn hoàng dất tui ra đi. Và đòi được quyền khám va ly... ngoại giao khi quý vị ôn hoàng hôi hương. Lương viện hạch sách Nhà Nước, dân ngu cu đen vì phải đi bỏ phiếu nên đòi hạch sách lương viện. Rất mong lương Nguyên chủ tít đừng mũ ni che tai.

Hội Đười Ươi tái xuất giang hồ để làm một cái gì đóng góp mí lỵ Mặt Trận Cửu Nguy và Lực Lượng Tự Ro Rân Chủ

SAIGON.— Hồi cuối năm Con Dê, chí sĩ Minh Võ, chủ tịch Hội Đười Ươi, đã vén môi lên tuyên bố rằng thì là Hội Đười Ươi ngưng hoạt động trọn năm Con Khỉ. Lý do : Đười Ươi không muốn đấu tranh bên khỉ... người.

Sau quần tồng đốt nhà, giết dân đợt một của Vem tại khắp nơi, một mặt trận ra đời, lãnh trách nhiệm cứu nguy dân tộc và đã hợp hiệp ở rạp hát bóng Rếch rắc rắc linh đình Đó là Mặt Trận Cửu Nguy Dân Tộc.

Thấy Cửu Nguy gây ghiech xôm trò quá, một lực lượng bên ngoài ra, dân giầy và cờ khắp hang cùng ngõ hẻm. Đó là Lực Lượng Tự Ro Rân Chủ. Lực lượng này khoe cựa. Và cực sắc lắm, xứng đáng gả Hóc Môn chứ không phải gà... sống thối. Gà nuốt giầy thung dăng hoàng.

Hội Đười Ươi gửi «thông điệp» chào mừng và hoan hô cả Cửu Nguy lẫn Tự Ro Rân Chủ. Những tướng hai «chính đảng» này ra đời, vận mạng

dân tộc sẽ sáng sủa, đỡ đen thui như môm chó, Vem sẽ cóc dám động tới lông chân chúng ta. Ai ngờ, Vem nó lại về làm quần tồng đốt nhà, giết dân... «bis» khỏi sắc đợt nhì. Hội Đười Ươi thấy cần phải thay đổi lập trường. Thế là hội dùng tờ Ve Chai làm cơ quan đồng nát bán dôi, hàn nôi và phổ biến triết lý xén mồi cười tồ tồ. Và chống Cộng đến hơi thở cuối cùng, đến chiều. Chống Cộng xò xoang hẳn hoi chứ không chống Cộng bằng cái lỗ mồm.

Hội Đười Ươi, theo lời chí sĩ Minh Võ, hy vọng làm được một cái gì để đóng góp mí lỵ Mặt Trận Cửu Nguy và Lực Lượng Tự Ro Rân Chủ. Vẫn theo lời chí sĩ Minh Võ, Hội Đười Ươi sẽ mở rộng cửa mình của Hội để đón mời các thân hào, nhân sĩ ấm ở hội tề toàn quốc. Nghĩa là Hội sẽ quy tụ đủ mọi đại biểu của các tầng lớp dân chúng. Một đại hội sẽ được tổ chức ngay mai ở Ngã Ba Chuông Chó.

BƯU ĐIỆN DẠY DÂN NHỮNG

BÀI HỌC KIÊN NHẪN

Bưu Điện là tiếng Giao Chỉ. Thuở ta chưa độc lập. Bưu Điện là P. I. T. Bưu Điện bị báo chí công kích hoài. Thư từ chậm trễ, rùa, báo chí đã làm những phát "giơ đờ mô" xỏ Bưu Điện như vậy :

BƯU ĐIỆN : Bất Đợi, Bị Đợi..

Bưu điện mà bất đợi thì dân bèn đợi.

P. I. T. : Phải thông thả, phải từ từ.

Bưu Điện phán dân phải thông thả, dân phải từ từ là cái chắc rồi. Nhưng tiền điện thoại của bưu điện mà bắt bưu điện đợi thì... Bỏ Đợi, Bưu Điện ra lệnh phải Thanh Toán ! Ngấm kỹ, bắt đợi, phải thông thả là bài học kiên nhẫn quý giá mà Bưu Điện muốn dạy dỗ dân chúng.

Gần đây, để dạy dỗ tận tình hơn, Bưu Điện lập ra một cái "rè dô" điện thoại số 41 và 40... Cái "rè dô" này, lắm hôm, số khác gọi tới hay từ số 40 41... gọi đi, người xử dụng máy điện thoại phải mua bánh mì ngồi quay số. Vì, có khi hai ngày mới gọi được một phát tồ lô phôn !

Bạn muốn luyện chí kiên nhẫn ? Bạn muốn văng tục chửi thề ? Hãy bỏ ra 27 xin, lạy lục quý đấng Phi Luật Tân người ta sẽ thí hỏi cho bạn một cái máy cà là di để luyện chí kiên nhẫn hay luyện giọng bằng cách văng tục chửi thề mỗi lần muốn xử dụng tồ lô phôn số 40, 41..

VẮT VÀ VÌ ÔNG QUÁ, ÔNG CHO TÍ MÁU LẠI PHẢI HẦU HẠ ÔNG

Theo tin Việt Tân Xá, cơ quan ngôn luận và tranh đấu ra rít của nhà nước, ông dân biểu Hạ tầng tên là Phạm Thế Trúc đã bị ngắt xiu trong lúc ông dân biểu diễn một màn hiến máu. Văn theo Việt Tân Xá, ông dân biểu rúc đã để cho nhân viên rút hết 200 phần khối máu. Nhưng khi mũi kim vừa rút ra khỏi mạch máu thì ông Trúc từ từ trợn mắt, da mặt tái mét, ngắt ngư con tàu đi. Y tá ở trung tâm tiếp huyết Hồng Bàng hốt hoảng, tưởng ông Trúc có đường mặc sơ mi Tô Bia. May quá, ông ta đã tỉnh và được đi xe cứu thương rú còi, kéo cở về nhà.

Vắt và quá. Ông cho tí máu mà ông làm bao nhiêu người mất... máu mặt và lo hầu hạ ông. Suýt nữa ông ngòm, lại phải truy tặng ông cái... Hiến Máu Bội Tinh ! Các ông lớn hiến máu luôn luôn... vụ lợi. Thứ nhất, báo chí đáng tin. Thứ hai, dài phát thanh rêu rao. Thứ ba. Tới Hót và Nịnh truyền hình. Thành ra máu các ông lớn có dính tí trình diễn. Ai được tiếp máu trình diễn sau này sẽ... trình diễn kỹ.

DƯƠNG HÙNG CƯỜNG BỊ VỆM ĐỐT MẸ NÓ CHỖ ẮN NẮNG TRÁNH MƯA

Thượng sĩ nhất Dương Hùng Cường thuộc binh chủng lính tàu bay, tác giả tiểu thuyết « Buồn Vui Phi Trường », thư ký tòa soạn của bốn báo, có căn nhà cà là đi để ắn nắng tránh mưa bên kia cầu chữ Y, đã bị Vệm nó đốt cháy rụi để gọi là lập công dâng lên Đảng và Bác của chúng nó. Dương Hùng Cường hiện đang lâm vào tình trạng.. vong gia thất thê. Độc giả nào có thừa chỗ đậu xe hơi, hay căn phòng nào dành riêng cho bồi bếp ở, nên mời Dương Hùng Cường tới ở tạm. Đề hẳn tiếp tục... cà kê dè ngong và chửi Mèo. Mong lắm thay.

NGUNG CHỬI MỸ

Đề chiều ông Thăng Long Xích Thổ, số này, Con Ong ngưng chửi Mỹ. Ông Thăng Long Xích Thổ thấy thiện chí của chúng tôi chưa ?

KIẾN CÀNG
ONG TỒ VÊ

nhân dân tự vệ

OO OOOOOOO

CƯỜNG SINH

Phó tổng thống Nguyễn cao Kỳ lại ra mắt đồng bào với chương trình nhân dân tự vệ. Nhớ đạo tét: ông đang cứu trợ hàng lăm rồi bỗng nhiên cúp ngang. Mọi người chung hứng Kỳ này, ông lại ra. Rất xôm..

Có vài ông già khen ông Phó hay. Hay ở cái chỗ gặp việc là làm liền. Làm không đắn đo, suy tính. Ông lên Ti Vi với cái áo nửa quốc gia, nửa lao động. Mỗi lần mặc cái áo đó ông nói hàng lăm và có nhiều câu ghê rợn cả tóc gáy. Chẳng hạn, ông nói mấy cha nào đó, chỉ ngồi trong bốn bức tường mà cứ chửi quân đội, đòi cải tổ chính phủ. Theo tôi, ông Phó khỏi chửi họ vô ích. Anh nào chửi lính thì đừng cho lính gác cửa, gác đờ co cho nó nữa. Đàng rào chửi lính thì căn cứ vào danh sách nộp ở Bộ Nội Vụ, cho đảng đó lập ngay nhân dân tự vệ xem sao ? Chẳng hạn, Saigon có 9 quận. Ta giao cho 9 đảng lớn, mỗi đảng giữ một khu xem sao ? Hay là nhà nước sợ loạn 12 sứ quân ? Có thể lắm. Trước khi, cầm súng đánh giặc, các đảng mình thường làm lễ rửa súng bằng cách bắn vào anh em trước đã. Hồi 1946, hồi 1954, họ đã làm như thế rồi. Đề tránh cái nạn đó. Ông Phó nên mời họ ra lập ấp chiến đấu bao quanh ven đô. Như thế là tốt lắm.

Ông Phó còn chơi cha ở cái chỗ là giao súng ngay cho sinh viên. Nếu không tự tin thì chắc chắn ông không dám quyết định lẹ như thế. Tôi chịu ông ở điếm này. Nhưng tôi không đồng ý với ông Phó ở chỗ ông tuyên bố : « Cá nhân Nguyễn văn Thiệu, Nguyễn cao Kỳ không cần ai bảo vệ hết ». Thừa ông. Khi nói ông Thiệu, ông Kỳ người ta nói tới cái đám ruồi bu quanh hai ông. Chúng suy tôn hai ông hôm nay để chực xơi hai ông trong ngày mai. Các vị không còn là của các vị nữa Các vị là biểu tượng của chế độ. Hoan hô quý vị là hoan hô chế độ. Đả đảo quý vị là đả đảo chế độ.

Dùng sinh viên đánh giặc. Chưa đủ. Hãy đưa sinh viên và giáo chức vào trong bộ máy hành chánh. Đề làm gì? Đề moi cho hết lớp rác rưởi còn ú đọng ở các bộ, nha, sở, ty. Có như thế, chính quyền mới mạnh và trẻ lại mãi.

đồng nát, lạng xoong, ve chai, đồng nát,

☉ Cần nhiều chính khứa ấm ở hội tề để lập một lực lượng thứ tư cứu nguy tổ quốc ganh đua mí lỵ Mặt Trận Cứu Nguy. Lực Lượng Tự Ro Ràn Chủ và Hội Đười Ươi. Điều kiện đề dăng. Ba tháng đầu không có lương. Tháng thứ tư may ra sẽ có nếu hoạt động xôm trò. Viết thư nhớ kèm theo tấm ảnh có hồn nhất gởi cho ông Nhuận Trang ở Viện Bô Lão.

★ Hội đàm giữa Mèo và Vệm ở Paris sẽ tan vỡ, Quả phò hội thứ hai sẽ xây ra ở Ấn Độ. Muốn nói tiếng Ấn Độ cấp tốc xin tới lớp Ấn ngữ thực hành của ông Ab lul Cary Cay. Bớt 50 phần trăm cho các chủ báo i tờ rít và chính khứa các ké.

◀ Hàng thầu Con Ong cần nhiều thợ làm chuông chó như những chuông chó Tây thực dân nhất chó ở Chuồng Chó hồi xưa để nhốt mấy anh nghị sĩ, dân biểu hay sửa quân đội láo lếu. Nạp đơn tại 101 Võ Tánh Sài Gòn. Lương kém lương dân biểu, nghị

sĩ vài xin thôi. Được quyền bắt khả xâm phạm và đầu vô lưới. ✪ Muốn biết Pauline và Philippe là hai nhân vật nào, hãy tìm đọc cuốn « Hai mươi năm đấu tranh của vợ chồng tôi » của Phạm Sáng Trăng và Nguyễn Văn Thi sĩ. Đã phát hành khắp nơi. Bản đặc biệt có chữ ký của Pauline, bán tại nhà ông quản tượng Voi Trắng.

▲ Thừa nhiều lặc lè vị mãi đi làm chính trị không sai tới. Muốn bán giá thật rẻ Hồi ông Mui Văn Tay Lâm Hàm Nhai mỗi tối tại hăng Lợi Vĩnh đường Trần Hưng Đạo và Hiền Vương.

☐ Cần một ngàn người to giọng (giọng hiệp sĩ Hồ Nai) để mai một ra phi trường đón nhà dân biểu Mặc Giao, tổng thư ký Hạ Viện đi du hí trở về nước Gia Chỉ khổ sở, rách như mền tã. Hồi tuần báo Con Ong. Lương trả bằng báo cũ.

✪ Dân biểu, nghị sĩ sắp trở về nước. Trong khi công du, mua được nhiều xú chiêng, xi líp đem về bán ắn lải. Ai muốn có xú chiêng, xi líp Mỹ, Mã Lai Á, Tây, hãy hỏi đại lý Ve Chai Ch

bán lể. ☆ Thuốc đánh bóng hoa mai bạc giá rẻ, cam đoan dùng sẽ thấy mình « bờ ri ăng » ra rít. Bằng chứng, nhờ đánh bóng hoa mai bằng thuốc của hăng CON ONG, thiếu tá Trần Ngọc Nhuận đã nhay lên bàn đọc nghị trường và làm 6 phát «nhận xét» 4 phát «khuyến nghị» chửi quân đội, đòi rời thủ đô rất hung hãn. Thuốc bán tại tiệm CON ONG vào những giờ giờ nhziêm.

MA GIÁO VỆM ĐỤNG TOÉ KHỎI TẠP CHỨNG MÈO

THƯƠNG ANH

KHÔNG KHÍ CẦU TRƯỜNG

Nhân dân Pháp của ông tây cà lồ De Gaulle có vẻ bằng lòng lắm. Vì trận Tranh Cúp Hút Thuốc Lá Lê Huê Bình giữa hai hội Ma Giáo Vệm và Tạp Chủng Mèo được tổ chức tại sân cỏ Paris. Ý của De Gaulle muốn xô Ronson chẳng? 14 năm trước, hội Thực Dân Pháp 'hầu bại danh liệt ở Genève. Rồi mất hết hy vọng cúp Đông Dương. Ông bầu Meidès France cay cú Mèo ra mặt, 14 năm sau. Tạp Chủng Mèo đụng Ma Giáo Vệm. Đây, anh hay, anh giỏi, anh giàu, anh khỏe đi. Cuối cùng anh vẫn phải đá giao hữu trận hòa dầm. Để xem anh có bành hơn tụi tôi không. Hay lại vẫn cái « giờ »... chia cắt khốn lộn.

Khán giả năm châu, nhất là khán giả Âu Châu vốn thừa biết Tạp Chủng Mèo đá banh như thợ vung tìm kim và Ma Giáo Vệm chỉ biết đốt nhà, giết dân, phá hoại. Cả hai hội cùng không có một xiú nghệ thuật nhồi banh. Họ đụng độ nhau, ắt hẳn phải... mở chìa khóa lời mời của một chú chim đi, lại ba que xô lá, có lẽ, nhiều pha ngoạn mục rất đáng vàng tục chữ thề. Cho nên, sân cỏ Paris đã chật cứng không còn một chỗ ngồi. Ngay cả dân Giao Chỉ cũng mua vé đi coi chân cẳng Ma Giáo Vệm và Tạp Chủng Mèo. Năm khán giả được nhà nước trợ cấp ít vốn còn là quý ông Quốc Phong, Hồ Văn Đồng tức Cu đen, Nguyễn Hưng lành, Đặng Văn Nhâm và «giáo sư» Phạm Việt Tuyên. Ngoài ra còn có ông nghị sĩ Trần Văn Lắm, lên Thượng Viện ra đi. Chắc khá đồng ký quỹ vì bồ lè, ta không thể biết nổi. Khán giả Giao Chỉ không đủ tư cách vào sân cỏ. Họ bèn đứng ngoài nghe... trực tiếp truyền thanh.

Thành phần hai hội

TẠP CHỨNG MÈO

John Hembalhair	Jean Whisky
Jack Dollar	Negro Ponti
Harolk Kaplan	William Jordan
Goodpaster	Harriman
Cyrus Vance	Philip Habib
Daniel Davidson	Mai Văn Bộ
Xuân Thủy	Hà Văn Lâu
Thành Lê	Minh Vi
Răng Đen	Phan Hiến
Mã Tấu	Các Ké
Nguyễn đình Phương	Hồ Báo Hại

MA GIÁO VỆM

Điêm qua thành phần chúng ta thấy đạo can thành của hai hội đều là những vô danh tiểu tốt. Nhưng trên hàng tiền đạo, hai hội đưa ra những cầu thủ xuất chúng Có lẽ, bên nào cũng muốn làm bàn. Chưa một ai nghe tiếng John Hembalhair, Jack Dollar, Jean Whisky của Tạp Chủng Mèo và Hồ Báo Hại, Các Ké, Răng Đen, Mã Tấu, Minh Vi, Thành Lê, Phan Hiến của Ma Giáo Vệm.

Thủ quân của hội Ma Giáo Vệm là Xuân Thủy. Thủ quân hội Tạp Chủng Mèo là Harriman. Thời tu hít trận này không ai ngoài anh trọng tài cao ngêu De Gaulle.

TRẬN ĐẤU TẾ NHẠT BUỒN NHƯ BỊ MÈO NÓ CẢM SỪNG

Sau những phát toét miệng cười, bắt tay nhưng trong bụng chửi thầm nhau, đảo cha bới ông nhau, De Gaulle thời tu hít cái rét.

con ong trang

Tuần này có nhiều trận banh ly kỳ, hấp dẫn. Tại quốc nội, Nhà Nước trong một ngày đặng hai phát với Thượng Thờ và Hạ Tả. Tại quốc ngoại, hội tuyên Thờ Hạ Tả gặp Huê Mỹ tại Hoa Thịnh Đốn. Trên sân cỏ Paris, Ma Giáo Vệm đấu với Tạp Chủng Mèo. Đứng lý ra, Ma Giáo Vệm muốn lôi cuốn Tạp Chủng Mèo vào các thể chương, chỉ của Cộng Sản trong trận vô đài. Ngược lại Tạp Chủng Mèo lại khoái chơi... banh cà na. Cuối cùng, họ đồng ý đá banh cho có vẻ quốc tế. Phát viên thể thao của bốn báo là bạn Thương Anh đã lên đường dự khán hai trận banh quốc tế. Kỳ tới, chúng tôi sẽ «phê thuật» hai trận lô canh.

CON ONG

Tạp chủng Mèo lịch sự nhường Ma Giáo Vệm. Trung phong ma đầu Xuân Thủy hớ ha hốt hải gây nhẹ ban cho tả nội Hà Văn Lâu. Thế là Xuân Thủy ca bài... «lập công ta dâng lên Bác» búa Inôn một phát diên văn khi nhận được banh Hà Văn Lâu ném cho. Cú sút búa bô của Xuân Thủy không làm ai ngạc nhiên tuy luận về nó phải mất những 95 phút kể cả tài vận về, theo dết của bọn Các Ké, Mã Tấu, Kỳ Nhung (tức là lũ thông ngòai, thông địch).

Jack Dollar, một kiện tướng của Wall Street, có tài ăn tục nói phốt và vẩy như, không ngờ lại đỡ được cú đá ác ôn còn đồ Cộng phi của ma đầu Xuân Thủy.

— Chúng tôi đang ở phút thứ năm của hiệp đấu. Jack Dollar uốn ngược đỡ banh cái bình. Banh bỗng vọt. Hữu nội Cyrus Vance nhẩy đầu lên đánh « cú tét » huyệt. Bền đưa gót chân tiếp. Chó ngáp phải rùi thế nào banh lại trúng thành cú «ta lông» rất... huê dạng. Tả nội Goodpaster muốn chắc được banh, móc ra một thanh số cô la như Mai Văn Bộ. Gã hữu nội Ma Giáo Vệm vội vàng quên Đấng, quên Bác, chìa tay thộp thanh số cô la, dút vội vào miệng và xoay bản lề gạ vờ té để nhắm né xem hơi hơn của tư bản nó ngọt ngon ra sao. Do đó, Goodpaster đã chớp được banh, dẫn lên. « Giờ » của Tạp Chủng Mèo luôn luôn thế. Lấy... của đề người, lung lạc địch thủ bằng viện trợ và cúp viện trợ.

Goodpaster chuyển banh cho Harriman. Con cáo già ngoại giao của Tạp Chủng Mèo, gả trung phong đầy kinh nghiệm chặn bóng lại, ngã bần đần một phát diên văn đáp lễ ma đầu Xuân Thủy. Phe cô vô Ma Giáo Vệm ồ dài:

— Không có gì mới lạ cả. Cú sút lảng nhách, đây tự tôn của đế quốc xâm lược.

Cầu sườn bô, phe cô vô Tạp Chủng Mèo ê ê ăm ỳ: — Mẹ kiếp, phải vác kính hiển vi tới đây coi có bao nhiêu con vi trùng trong lối biểu diên cú diên văn của bọn ác ôn còn đồ.

Trọng tài De Gaulle la bai bai: — Xi lảng, xin vu pờ le! Xi lảng, xin vu pờ le! Phe cô vô của đôi bên cóc coi lời xin xỏ của tây cà lồ De Gaulle ra ký lô gì. De Gaulle câu quá: — Mọc, mọc! A lè, phú lờ căng tú. Xe teng mát tờ ré xan! (Đ. m! A lè, cút cha chúng mày đi. Đứng là mách banh như bản!)

Vì bọn khốn lộn kê nhau hai cú sút diên văn gây xáo trộn nên tây cà lồ câu tiết đêch thời còi nữa. De Gaulle cho ngưng trận đấu để cầm dùi cui đi dẹp đĩnh công. Chúng tôi sẽ thuật tiếp ở số sau trên banh như bản này.

HỘI TUYÊN THỜ TẢ CHƯA CHÍNH THỨC ĐẤU TRẬN « GIẢI ĐỘC DƯ LUẬN »

Mười lăm cầu thủ trong hội tuyên Thờ Tả đã lên đường qua Mèo sau một cuộc bắt thăm tương tự như số đề. Đáng lẽ có mười sáu cầu thủ cả thầy. Vào phút chót, lầu thủ Dương Vi Long, nhà trung phong số đồ nhất nước đã « ở tó ma tích » không đi. Vì lý do gì, không ai biết. Có lẽ thừa một đôi giầy đỡ mi người lớn đỡ mi con nít khó quá, nên Dương Vi Long đã thiếu giầy, không muốn chơi chân đất nên «dối» ở nhà « em chã, em chã » loạn cả lên.

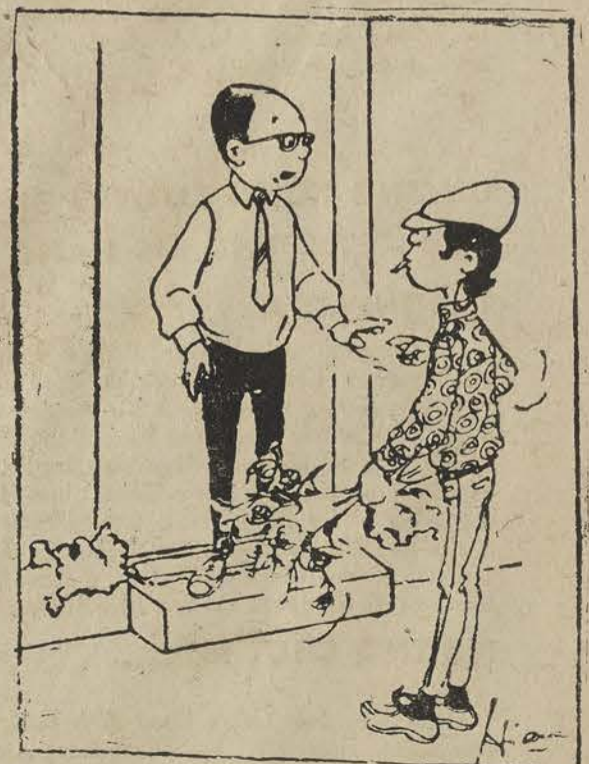
Hội tuyên Thờ Tả chưa chính thức đấu với Thờ Tả Mèo. Theo tuần báo cu ly nhất Tạp Chủng Mèo là tờ Newsweek, số dĩ. Thờ Tả Giao Chỉ chưa đụng Thờ Tả Mèo là vì Thờ Tả Mèo đang lựa một trung phong biết chơi «giờ» sây sập đi, dai phông, bền bỉ. Chứ trung phong chưa đi chợ đã hết người, chơi « giờ lơ cóc »— lối đá của gà trống—gặp hữu vệ Phan nguyệt Minh với cặp «trường túc», với bí kíp «bắt tri lao» và ngón «kim kê áp noãn» thì sẽ khó làm bàn. Mấu quốc không thắng nổi thuộc địa e rằng sượng mặt. Bởi lẽ đó, Thờ Tả Giao Chỉ chưa chính thức đụng Thờ Tả Mèo.

Điêm qua hội Thờ Tả Giao Chỉ, chúng tôi nhận thấy thành phần tuyên chọn này rất cứng. Nhà trung phong Nguyễn trọng Nho với lối làm bàn «xuống đường» chắc chắn sẽ làm lác mắt khán giả Mèo. Đặc biệt ngón gây góc Hồ Nai của hiệp sĩ đại đoàn kết Nguyễn Gia Hiến đáng tin tưởng. Giá có thêm ngón dáo mác Xóm Mới của hiệp sĩ Công Dân Công Giáo Mặc Giao ở Hạ Tả thì thành trì Thờ Tả Giao Chỉ vững như bàn thạch.

Dù sao, chúng ta cũng không thể biết trước. Đòi nó thường có những cú «chó ngáp phải rùi» rất ba que xô lá. Biết đâu đấy, Thờ Tả Giao Chỉ chủ giữ được màng trinh bạch từ phút đầu tới phút cuối nhờ tài giữ «gôn» của thủ môn Phan Nguyệt Minh.

Chúng tôi hơi tiếc hàng tiền đạo của chúng ta thiếu các ông Lê Văn Diện, Hoàng Thống, Nguyễn Minh Đấng. Lê tài Hòa. Chứ không, với đầu pháp « Son of bitch » của quý ông Diện, Thông, Đấng, Hòa và lối kêu bóng « ni a, ni b » của quý ông này. Thờ Tả sẽ về trong... vinh quang.

Bạn đọc đón coi, hai trận đấu quốc tế ở Paris và Hca Thịnh Đốn sẽ được phê thuật tỉ mỉ từng sợi lông náca ở số báo tới.

Ở đây không có ai là Ma-ri cả chi có con Ma-ri-sén thôi!

Giao Chi Porrent

(Tiếp theo trang 3)

Rồi chạy âm ầm xu ầm, dặt tay trang quốc mẫu Thập Thành lên nhà mới khoe cái đệm mút thông hơi mua 999 đồng, cái bàn phấn vân vân... Cạnh nhà chí sĩ là nhà ông tướng về vườn Văn thành Cao. Ông tướng này không muốn ai thuê nhà cạnh nhà ông. Người nhà ông đã « ra lệnh » cho chủ nhà bên cạnh, nếu cho thuê cái lâu, phải bí kín lối nhìn xuống nhà... tướng.

— Tôi có chuyện muốn bàn với anh.

Chí sĩ Minh Vô hỏi :

— Chuyện gì ? Nếu chuyện ở Hạ Tả thì đừng bàn. Tôi sợ nghe xong phải đi rửa tai.
Thập Thành cười rùi :

— Không, chuyện rai tờ Hội Đười Ươi và Hội Phún Giao Chi.

Minh Vô gật đầu :

— Nền lăm. Hội Đười Ươi đã thuê mướn sét tờ Ve Chai để làm cơ quan tranh đấu, Thiên hạ nó chế Hội mình yếu. Nó đòi cải tổ. Thì cải tổ một phát xem sao. Tôi định mời các ông nghị sĩ Trần thế Minh, Mai văn Hàm, Nguyễn văn Ngải, các dân biểu Lê văn Diệm, Nguyễn Minh Đăng, Nguyễn Ngọc Nghĩa rai Hội năm những chức then chốt chỉ nghĩ có nên không ?

Trang quốc mẫu xua tay :

— Không nên, máy tay đó vô Hội chỉ tờ bản Hội ra. Đười Ươi cũng có danh dự của nó, chí sĩ hieu chưa?

Chí sĩ Minh Vô mỉm cười :

— Đồng ý. Còn Hội Phún Giao Chi ?

— Tôi sẽ cho Con Đười Ươi xuất bản khổ nhỏ, bộ mới số 1. Đã mời một số văn hào, thi bá làm cảnh cho Con Đười, Đến lúc chúng ta phải hoạt động. Tán phết không còn là nghề riêng của nghị sĩ. dân biểu nữa. Truyền thống của Hội ta là đấu hót bay bướm. Hiện nay đang có trào lưu đấu bản, đấu vô học tại Thượng thổ, Hạ tả. Chúng ta phải thổi luồng gió đấu sạch, đấu hùng vào Thổ Tả để hướng dẫn Thổ Tả đi lên kéo họ mắc bệnh khí giới thì uổng đời họ quá.

— Ý kiến độc đáo lắm.

— Trước đó, chúng ta phải cải tổ ngay Hội. Thiên hạ muốn có Hội đại đoàn kết quốc gia ra rít,

(Kỳ sau tiếp)

Mỗi ngày, bạn đọc
CON ONG hãy tìm đọc

CÔNG LUẬN

Nhật báo lớn nhất, mạnh nhất, nhiều độc giả nhất hiện nay

Chủ nhiệm chủ bút

TÔN THẮT ĐÌNH

Tổng thư ký tòa soạn

LÊ HIỀN

Giám đốc trị sự

VŨ ĐẠO DZOANH

TIN TỨC NHANH, NHIỀU, XÁC ĐÁNG

⊗ B. N. LUẬN NẢY LỬA

☆ GIẢI TRÍ HỮU ÍCH

CÔNG LUẬN

TRANG CỦA LINH

Tôn Thất Đình phụ trách

khác tất cả vì có : TUỔI NGỌC

Duyên Anh phụ trách

MÁCH LUẬT, MÁCH THUỐC, GIẢI ĐÁP QUẢN DỊCH, ĐỘNG VIÊN, THẮC

MẮC DÂN CHÚNG. TIỂU THUYẾT THƠ MỘNG THANH CAO

ĐẶC BIỆT : HỒI KÝ TÔN THẮT ĐÌNH

CÔNG LUẬN

NHẬT BÁO LÝ TƯỞNG CỦA MỌI GIA ĐÌNH
MỌI TẦNG LỚP XÃ HỘI

Tòa soạn, trị sự 54 Thủ khoa Huân SAIGON

Đ.T. 90.652—90.654

Cuốn sách « nói giỏi tiếng Pháp » bỗng biến mất tích

SÀI GÒN.— Từ ngày các lớp, các trường dạy tiếng Mỹ cho người Giao Chi đi làm bồi, làm me Mèo mọc ra như nấm thì những cuốn sách dạy nói tiếng Tây bồi dần ra ế ảm. Bỗng mấy hôm nay, cuốn « Nói Giỏi Tiếng Pháp » biến hẳn tại các tiệm sách bán xon. Hỏi ra mới hay, thấy ở Ba Lê có hội đàm huê bình gì đó một số chính khừa và chủ báo i tờ rít mí lý tiếng Tây an-đơng tấp tênh rú nhau đi... đứng chầu rìa phòng hội của Vem và Mèo hơi đông, nên các chủ tiệm sách đã đầu cơ những cuốn sách dạy nói

tiếng Tây cấp tốc.

Phái viên Ve Chai chụp được tin khá quan trọng là, ông Nguyễn trung Thành, chủ nhiệm nhật báo Tia Sáng đã mua đợc cuốn « Nói Giỏi Tiếng Pháp Trong Vòng Ba Giờ » với giá 5 ngàn đồng tại Giao Chi. Trên đoạn đường hàng không từ Sài Gòn sang Paris, ông Thành sẽ... học rồi thực hành với ông Đặng văn Nhâm, chủ nhiệm báo Tiến. Như vậy, ông Tia Sáng sẽ đầu tiếng Tây lia lịa. Cầu chúc ông chia các véc bô « parler » không ngưng và đủ mốt, đủ tăng.

mỗi ngày đọc và cổ động

Chính Luận

Mỗi tháng đừng quên

Văn Đẻ

(tạp chí của

trí thức not forrent)

Chủ nhiệm

Vũ Khắc Khoan

Thư ký

Thanh Tâm Tuyền

+++

đón đọc tuần báo

Quản Chúng

☆ Tuần báo của những người còn biết sốt sa cho quê hương

— Tuần báo lý tưởng của phụ huynh học sinh và thanh niên thiếu nữ

HỘI - HỌA

Họa sư VƯƠNG-QUỐC-ĐẠT 17 năm kinh nghiệm Sư phạm chỉ dẫn. Nếu bạn nào có bằng Tú Tài II, Cử Nhân, hoặc trình độ Cao học, nên học Hội Họa làm phương tiện xã giao, một bí quyết chinh phục tình cảm thanh cao nhất của người Trí thức khi cần xuất ngoại.

Các vị phụ huynh, nếu thương con, em, nên chọn cho 1 nghề hợp ý thích, để tương lai có 1 nghề cao đẹp bảo đảm. Trai, gái, lớn nhỏ, đều học được.

Độc đáo dạy PHONGCẢNH triển lãm sơn dầu, vẽ bằng Dao, bay (Painting Knife) của Anh, Mỹ và dạy Vẽ người, hoặc CHÂN DUNG vẽ trên giấy, vải, nhung, gấn, lụa. Ngoài ra, còn lớp Hí họa, Trang Trí và đủ môn Họa Đông, tây, kim, cổ. Học phí 400 đồng mỗi tháng, mỗi tuần 9 giờ. Cam đoan : Bảo đảm thành tài 100% chắc chắn. Có khóa cấp tốc học tại nhà riêng Hội Trường Tương Lai số 531 bis, đường Lê Văn Duyệt, hoặc ở 89 đường Tô Hiến Thành, cạnh chợ Hòa Hưng, Saigon. Ghi tên Sáng, chiều, tối, kể cả Chủ nhật. Khai giảng 12-2-68.

con ong trang 7

NHA THƯƠNG CẢNG
SAIGON

DANH SÁCH THƯƠNG THUYỀN ĐẠI DƯƠNG VÀ VIÊN DUYÊN

DỰ ĐỊNH ĐIỀU ĐỘNG LÊN SAIGON
TRONG TUẦN LỄ TỪ 11-5-68 ĐẾN 18-5-68

Số thứ tự	TÊN TÀU	Đại Diện Hãng Tàu	Thụ thác bốc dỡ	Hàng chuyên chở	Ngày đến Vũng Tàu	Nơi cập tại Saigon	Cước chủ
1	EUPHRATE	M.M	S.T.I.C	linh tinh	12-5-1968	Cầu	
2	REBECCA	Transocean	U.TES.	— : —	11-5-1968	Cầu	
3	WHITE HALL	Anglo V.N	Ly Hai	Xi Măng	11-5-1968	Phao	
4	CENTERVILLE	Everett	C.P.S.A	— : —	11-5-1968	Phao	
5	ETERNITY	Hạp Sang	Hạp Sang	linh tinh	13-5-1968	Cầu	
6	LEVEL	Rexco	Lê Thanh	Thịt lạnh	14-5-1968	Cầu H Nghi	
7	ASKOT	M.M.	S.T.I.C	linh tinh	16-5-1968	Cầu	

Saigon, ngày 10 tháng 5 năm 1968
TRUNG TÁ GIÁM ĐỐC NHA THƯƠNG CẢNG SAIGON

NÃ CẦU
cầm trong

PHÚ DE GIAO CHI

ÔNG SÁU LÈO KHÔNG CHỊU ĂN CŨNG KHÔNG CHỊU THỜI ÁC MÔ NI CA

Ông Sáu Lèo từ ngày về thay ông Cai Tổng Phạm Văn Liễu đâm ra hốc hác, héo hon, sầu muộn, có đơn hơn cả những lần bay đêm... một mình. Buổi trưa, ít khi ông về nhà « manger du riz » hay đi La Cane đón hít cho khoái khẩu. Người ta tưởng, với chức vụ như ông Sáu Lèo, chắc là ông ta đón ngon lắm. Nhưng nhà chánh đảng Dùi Cui chỉ thích thời ác mô ni ca tức là gặm bắp luộc ! Hết trưa nào ở lại sở làm việc thì y như rằng ông Sáu Lèo biểu diễn năm bảy cái kèn ác mô ni ca.

Cách đây nửa tháng, Nã Cầu vô chơi mí ông Năm mập Phạm Huy Sinh. Được mời ở lại ăn cơm... đã chiến. Sắp sửa ăn, ông Sáu Lèo gọi ông Năm mập lên bàn chuyện canh phòng. Rồi muốn giữ ông Năm mập lại. Ông Năm mập bảo có Nã Cầu tiên sinh chờ, bắt nó đợi lâu, nó cầu sườn bò nó cho vào Phú de Giao Chi thì mệt lắm. Ông Sáu Lèo liền cười teo, « ra lệnh » ông Năm mập bắt Nã Cầu lên đầu hút mí ông. Khi thấy văn phòng mình không có gì đớp, ông Sáu Lèo đành lắc đầu.

Ông Năm mập về nói chuyện, dạo này, ông Sáu Lèo không chịu ăn, ác mô ni ca ông ấy cũng lười thôi, người ông ấy choắt đi. Ai biểu làm Tổng Giám Đốc Cảnh Sát là sướng. Không, làm Tổng Giám Đốc Cảnh Sát khổ lắm chứ ! Đã vậy, ông Sáu Lèo còn đòi bay F.105 ra Khe Sanh oanh tạc. Khuyên mãi ông ấy mới thôi. Lần này, ông Sáu Lèo bị thương. Xem hình thấy ông gãy xòm. Ông không chịu ăn, không chịu chơi ác mô ni ca, bị đạn thù, máu rưới trên đất quê hương, ông bắt buộc phải... hốc hác rồi. Muốn vô Grill thăm ông, chỉ ngại Phú lít hỏi giấy Lại thôi. Ông bị thương, Nã Cầu mừng lắm. Tướng không bị thương là tướng không hề đi đánh giặc. Tướng không đi đánh giặc chỉ là tướng Quảng Lạc, càng mùa may càng ung thối đất nước. Mà, chúng ta đang không thiếu tướng Quảng Lạc, ông Sáu Lèo à !

NÊN TRAO QUYỀN CHỈ HUY THỦ ĐỘ CHO ÔNG THƯỢNG NGHỊ SĨ TRẦN NGỌC NHUẬN

Ông Thượng nghị sĩ Trần Ngọc Nhuận có vẻ đang lên như sự đang lên của nhà báo Ma Cao. Một mình ông Nhuận đủ khí lực chơi sáu phát nhận xét và bốn phát khuyến nghị. Nếu đánh bài cào, ông Nhuận đã bị bù và chỉ còn được ăn cái giải rút. Nhưng nếu đánh bất thì « tứ lục là lúc trời cho », hay đánh đố mười, ông Nhuận cũng « mang giê... tú ». Tứ lục là lúc trời cho. Trời cho đặc cử vào thượng viện, ông Nhuận mang tâm sự của kẻ làm tương vờ rút được quân tử vẫn lại vô đúng anh lực sung. Nên ông năng ăn nói lắm Ông luôn luôn tỏ ra là một thứ nghị không dốt nát. Ít ra, anh ông, đại tá về hưu Trần Ngọc Huyền cũng có cử nhân văn chương.

Nhân vụ Việt Cộng khởi sắc đợt hai đợt nhà, giết người ở Sài Gòn, Chợ Nhớn, ông Nhuận chề tướng Khang, Đô trưởng Cửa, Giám đốc Luận, Đại tá Giám. Và ông bắt một bi « khuyến nghị » nên trao quyền chỉ huy thủ độ cho một sĩ quan có uy tín và có tài điều quân. Nước ta hiếm nhân tài lắm Nhân tài trợ trợ như những ngọn đời Bình Định. Những nhân tài cỡ Trần Thế Minh, Mai Văn Hàm, Nguyễn Minh Đăng, Lê Văn Diện vẫn vẫn thì lại nằm trong Thượng Thổ, Hạ Tả đầu vô mồm lia lịa. Nã Cầu xét rằng, chỉ còn ông Nhuận, nguyên Thiếu tá trưởng Cây Mai là vẫn vô kiêm toàn Nhà nước nên gọi ông Nhuận tái ngũ, trao quyền chỉ huy thủ độ cho ông, cam đoan Việt Cộng sẽ bỏ lồm ngồm, chết khốn nạn như rồi rồi khi nghe danh ông. Vì ông chính là vị sĩ quan có uy tín và có tài điều quân.

CIU NGUY ĐÃ LÊN TIẾNG GÁY TỰ RO RÂN CHỦ SAO CHƯA KHỎE CỰA

Sau quần đợt nhà, giết dân đợt hai-khởi sắc của Vem, Ciu (C.I.V, chứ không phải C.I.A.) Ngụy đã lên tiếng rất hung hăng con bọ xít. Trước hết, Ciu Ngụy đòi có một chính phủ đại đoàn kết quốc gia.

Rồi mần thư gửi tổng thống anh minh Nguyễn Văn Thiệu. Ciu ngụy đã cất tiếng gáy. Người ta tưởng Tự Ro Rân Chủ phải sù lông cò khoe cựa bằng những ngón vô bay bướm. Nhưng Tự Ro Rân Chủ im hơi lặng tiếng. Có lẽ, thấy nhà đồng bào cháy nhiều, đồng bào bị thương và chết kỹ, chiến sĩ đánh nhau gian khổ quá, khoe cựa chính trị hay gáy nhằm tít mắt lại nó có khí chũe quá. Nên Tự Ro Rân Chủ đã nhường Ciu Ngụy một phát.

Vậy thì, khi có một chính phủ đại đoàn kết Nã Cầu đề nghị ông trung tướng Trần Văn Đôn làm thủ tướng. Bao nhiêu ghế ở nội các sẽ chia đôi cho Ciu Ngụy và Tự Ro Rân Chủ. Đặc biệt, bộ Kinh Tế nên để ông Nguyễn Hữu Bào tức Bào đảm nhiệm. Vì ông này đang phò Ciu Ngụy lại là người hàng xóm của Nã Cầu Rất có đường xin cho Nã Cầu mần... loong toong hay chạy cờ, sai vật

NGUYỄN QUỐC VƯƠNG XỨ GIÓ LẠNH MƯA MÙA TRẢ LỜI NÃ CẦU

Mười giờ ngày 10-5, Nã Cầu xách tròng chạy rông. Bỗng lạc về đường Thng Nhất, Chợt nhớ, tướng. Vĩnh Lộc, quốc vương xứ Cao Châu gió lạnh mưa mùa đã «nhường» ngại vàng, rù áo... trường sơn về làm chỉ huy trưởng trường Cao Đẳng Quốc Phòng. Bên vạt tròng, xin phép các thầy phú lít, vô số 2 Thống Nhất nguyên là trụ sở của Nha Báo Chí Phủ Thủ Tướng. Gặp Nã Cầu, tướng ba sao Vĩnh Lộc trách :

— Tôi gặp Tổng thống, Thủ tướng còn dễ hơn gặp tiên sinh Sao tiên sinh khó thế ? Chắc là bạn hạc nội mây ngàn ?

Thấy tướng Vĩnh Lộc nổi tiếng chiều chuộng, quý mến kẻ sĩ, Nã Cầu đáp :

— Vàng khó lắm vì tôi là kẻ sĩ ! Thừa trung tướng, trộm nghĩ rằng, kẻ sĩ được ngài đến thăm thì ngài danh giá lắm vì biết chiều hiền đãi sĩ. Còn kẻ sĩ năng tới thăm ngài, đã chẳng được uống ly nước lạnh, còn bị chúng nó bảo là xu nịnh ngài, điếu dóm ngài. Bởi vậy, thưa ngài, tôi dăm ra... khò.

Trung tướng Vĩnh Lộc: mỉm cười :
— Quả thật, ở đây không có nước lạnh mời tiên sinh.

Nã Cầu hỏi :
— Có lần, người viết thay tôi, đề nghị ngài hoặc trung tướng Tôn Thất Đình qua Mỹ dẹp giùm nạn da đen. Và da đen bên Mỹ nó cũng chỉ ví như Fulro Giao Chi. Họ không mời ngài là họ ngu. Người Mỹ vốn ngu như heo nhưng lại tưởng mình giỏi. Họ hay chỏ mồm sang Giao Chi ta phá thói nước ta và nhân tài của ta. Dịp may cho ta là Mỹ xảy ra vụ da đen. Tôi thiết tưởng ngài nên tuyên bố vài câu trả thù để cho bọn Mỹ biết, nếu có ngài hay tướng Đình, vụ da đen chỉ cần 24 tiếng là giải quyết xong.

Trung tướng Vĩnh Lộc xua tay :
— Tôi đã quăng hòn đá xuống ao.
Nguyễn quốc vương xứ Cao Châu nói vậy, nghĩa là ông ấy bảo « Ta không nên báo thù », diễn tích trong Quốc văn Giáo Khoa Thư lớp Sơ Đẳng.

ĐÀM VĂN QUÝ, ANH SĨ KHÔNG CƯỜI Ở SUỐI VÀNG

Đàm Văn Quý, đại tá, cựu dân biểu lập hiến, nổi tiếng vì cú đâm tét môi đồng viện là Huỳnh Thanh Đức trước cửa quốc hội, nổi tiếng không hèn trong chuyến đi thăm Quảng Trị, trở thành bạn của Nã Cầu sau loạt bài chửi bọn cù lần, hèn nhát trong quốc hội lập hiến. Đàm Văn Quý đã chết vì đạn thù, đã chết cho quê hương Việt Nam. Điều buồn thứ nhất cho anh là đi ảnh anh đăng trên báo tối thui.

Anh Đàm Văn Quý kính mến,
Nhân danh kẻ ngưỡng mộ anh, nhân danh l nhà văn, tỳ

phủ của tướng tượng, kẻ tạo ra anh hùng, hiệp sĩ, vua chúa trong tiểu thuyết, tôi xin phép được đặt lên mộ anh một vòng hoa và truy tặng anh hai tiếng ANH HÙNG Thôi, ngũ yên, Đàm Văn Quý. Chuyện cuộc đời là chuyện của chúng tôi.

MÃI KHÔNG CÓ HOA TÌNH THƯƠNG

Tuần báo Hoa Tình Thương của các bà tướng với sự «bung thủng» của một lò văn hào, thì bá Giao Chi quảng cáo hung hãn quá mà mãi chưa thấy... ra. Hoa Tình Thương chắc phải là thứ «hoa» quý, hoa thơm. Nó mà nở, nhái đình sẽ hồng đẹp.

Có lẽ, cái đà này, Hoa Tình Thương sẽ không nở. Bên buồn mười lăm phút. Ồi, chờ đọc báo của các bà tướng mỗi món con mắt phương trời dăm dăm...

MA CAO, THẬP NGUYÊN, MINH VÕ KHÔNG ĐI PHÁP

Con Ong được mời sang Paris đứng ngoài hành lang theo dõi tin tức hòa đàm giữa Mèo và Vem. Nhà Nước yêu cầu Ma Cao, Thập Nguyên, Minh Võ đi. Nhưng vì tiếng Tây quá dốt, ba nhà báo trên đã đau khổ từ chối. Họ tuyên bố họ tầy chay quán hòa đàm này vì chúng nó hút thuốc lá lè, cho Việt Nam Cộng Hòa ra rìa.

ONG SÀI GÒN KHÔNG CÓ MẶT

Ông Bình Cà Gật tức ông thượng sĩ Huy Văn, khi bệnh ông quan tư Lê Huy Linh Vũ đã cho rằng : « Ông Sài Gòn làm gì có mặt ». Đúng vậy, Con Ong không có mặt. Con Ong đang gầy mặt chứ chưa có mặt. Khi nào, cuộc đời hết những thăng ăn cắp, ăn chặn, ăn cướp cơm chim của anh em, Con Ong mới có mặt. Nói theo ông Huy Văn, lính cậu làm gì có gan chiến đấu. Mà lính cậu là ai, chắc ông Huy Văn biết rõ.

(12-5-68)

- BẠN YÊU NHỚ THỜI HỌC TRÒ CỦA BẠN ?
- BẠN TIẾC THƯƠNG NHỮNG MƠI TÌNH ĐẦU VỪA THƠ MỘNG VỪA HÀI HƯỚC ?

Hãy tìm đọc

Ngày xưa còn bé

cuốn tiểu thuyết thứ mười lăm

DUYÊN ANH

Đời Mới 280 Vĩnh Viễn Saigon

Xuất bản và tổng phát hành

Mẫu bìa của Đinh tiến Luyện

Ấn Loát Trang Trọng

Đã phát hành khắp nơi

Chủ nhiệm NGUYỄN VĂN MINH
 Chủ bút THƯƠNG SINH
 Ngân phiếu đề tên NGUYỄN VĂN MINH
 Thư từ, bài vở đề tên THƯƠNG SINH
 In tại nhà in riêng CON ONG 101 Võ Tánh Sg